

Gittiğimiz Yere Kadar

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 14 Kasım 2018

Gönül yorduyor zamanın ırmaklarında süzülen kuğuların gölgesinde yaftalanmak kadar olası bir edimde kök söktüren bir cinnet de neyin nesiymiş, diye haykıran gölgenin yeknesak tınısında bir rahvan beyit kadar da kısalığın akımında kıstas bilmekle eş değer onca kehaneti.

Gün ise özrünü sunuyor insana bazen kışkırdığı geceye atıfta bulunuyor ne zamanki siyah bir buluta rast gelse kırlangıç sürüsü.

Dürtünün zoraki gülümseyişi ve aslına dönük yüzünde keşmekeş yüklü bir terennüme de sahip çıkmak en olası yargı iken.

Defnelerden çıkıp yola gelinciklerin nazenin teninde bir ikram iken aşk ve aşk nelere kadir de deşifre edilen her yürek aslında kendi esaretini imzalıyor.

Toynaklarında Azrail'in belki hiçsizliğin tınısına vakıf bir varlığa şaibeli bir dokunuşla kutsanmayı hak görürken rahmetin enginliği.

Boyutların gücünde belki özneler sanrı yüklü bir özleme de en yakın duran onca edim yine göğün kanatlarına elem yükleyen bir başka kuş adını cennetten alan ölümü cehennem kapısında belki bir rötuş kadar yeknesak bir tabudan mütevellit.

Öğelerin zaruri tasnifi yine beşeri ilişkilerin su götürmez hırçınlığında, mabedinin kapısına terk edilen cennet kaçkını bir bebeği Tanrı ve gök kubbe sahiplenmişken.

Patavatsız sunumlar saklı hakkaniyet kadar duyarlı bir tınıda serilen nameler çok da efkarlı adına insan denen coğrafyanın köşelerinde saklı bir nida kadar da farkındalık yüklü kelamın detone öznesinde bir yüklem arayışı ile ihtiyacını gideren acıklı bir senfoni.

Başı göğre erenler.

Su yüzü görmemiş goncalar.

Esefin ve eşrefin gücüne vakıf.

Hatırı sayılır bir sunumda en azından hüznü kadar olağan bir duyguya rest çeken mutluluğun minvali.

Gel- geç olmaya hazır ve hazır yine de çekim gücüne riayet edip kalıcı olmayı yürekte dileyen.

Şimdilerin sunağında.

Yreklerin kabzasında.

Ötekileştirilen bir duygudan süt liman huzura erişmek adına gölgelerden alıntı varlıkların da kutsal bildiği yine huzur ve mutluluk babında yeşeren bir nota.

Demlik sıcaklığında yürek ise kozasının korunaklı dünyasında kalıcı olmayı şiar edinip sevgiye hürmeten eziyet çekmeye bile koşullu bir kabullenişle dokunmaya kıyamadığı sevdiceği onca vasıf yine körelen bir yetide mazur kalmışken kimsesizliğe.

Zamanın kopaları koptuka ve aşk direnç gösterdikçe.

Sunumunda özlemin aşk kıymete binerken ve huzurunda ihlâslı bir yüreğin, tutuşan bir beyit kadar kısa süreli bir iç huzur anlatımın rehabetinde beylik bir deyimle yer değıştirmeye hazır.

Kalanları toplayıp da gitmenin vaktine denk düşüp aslında içimizde kalan ukdenin neyle ilintisi olduğunu bilmeden arşınladığımız o uzun ve tozlu yollar...

Gittiğimiz yere kadar.

Gidebildiğimizden ne az ne de çok öte.

Ötekileşen bir duygudan aldığımız haz ile kapıldığımız rehabetin esaretinde çöreklenen bir bekleyiş belki de az sonra'nın sunumunda an bile çoktan geçmişe karışmışken...